

Для єдиноподатників, що торгують пивом, застосування РРО обов'язкове

ДФС України надано роз'яснення, за яким фізична особа платник-єдиного податку, що здійснює роздрібний продаж пива, зобов'язана застосовувати реєстратор розрахункових операцій. Це суперечлива позиція контролюючого органу, оскільки в чинному законодавстві такого прямого обов'язку не прослідковується. Непрямий зв'язок полягає в тому, що отримати ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями (до котрих віднедавна віднесено і пиво) в загальному випадку можна виключно за наявності РРО.

Лист ДФС України від 26.08.2015р. № 8141/к/99-99-22-07-03-14 наводимо нижче.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

26.08.2015р. № 8141 /к/33-33-22-07-03-14 На № _____ від _____

Карапка Г.М.
А/С 522
м. Чернівці,
58001

Про розгляд звернення

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 30.07.2015 № 3//002594 про застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) і повідомляє таке.

Правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначено Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265), дія якого поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» (далі – Закон №71) внесено зміни до Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481) та віднесено пиво до алкогольних напоїв.

Закон № 481 визначає основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я

громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України.

Відповідно до статті 15 Закону № 481 роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

При цьому однією з умов отримання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями (крім столових вин) є наявність зареєстрованого належним чином РРО (книг обліку розрахункових операцій).

Згідно з пунктом 22 Правил роздрібно́ї торгівлі алкогольними напоями, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 1996 року № 854 зі змінами та доповненнями, продаж алкогольних напоїв на розлив для споживання на місці дозволяється тільки закладами ресторанного господарства та спеціалізованими відділами підприємств, що мають статус закладів ресторанного господарства, підприємств з універсальним асортиментом товарів.

Правила роботи закладів (підприємств) ресторанного господарства (далі – Правила) затверджено наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 24.07.2002 № 219 зі змінами та доповненням. При цьому у назві та тексті Правил слова «громадське харчування» в усіх відмінках замінено словами «ресторанне господарство» згідно з наказом Міністерства економіки України від 09.10.2006 № 309.

Підпунктом 1.3 пункту 1 Правил визначено, що заклад ресторанного господарства – це організаційно-структурна одиниця у сфері ресторанного господарства, яка здійснює виробничо-торговельну діяльність: виробляє і (або) доготовляє, продає і організовує споживання продукції власного виробництва і закуплених товарів, може організовувати дозвілля споживачів.

Оскільки пиво віднесено до алкогольних напоїв, фізичні особи-підприємці платники єдиного податку другої та третьої груп, які здійснюють роздрібну торгівлю продовольчими товарами та пивом у пляшках і бляшанках, за умови відсутності продажу інших підакцизних товарів, мають право проводити розрахункові операції без застосування РРО з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, до досягнення ними протягом календарного року обсягу доходу у розмірі 1 млн. гривень. У разі перевищення у календарному році обсягу доходу 1 млн. гривень застосування РРО є обов'язковим.

Крім того, фізичні особи-підприємці, які здійснюють продаж пива, зобов'язані отримати відповідну ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями.

Враховуючи викладене, фізичні особи-підприємці - платники єдиного податку другої та третьої груп мають право здійснювати продаж алкогольних напоїв на розлив, у тому числі пива, виключно через заклад ресторанного господарства або спеціалізований відділ, що має статус закладу ресторанного

харчування, за умови наявності ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями та застосування при проведенні розрахунків РРО.

Голова

Р.М. Насіров

Квартал № 4
А/С 422
Україна
2011

ПРОВІРЯНО

Цимбалюк 247-34-00

Компанія «Вікторія»

Лист ДФСУ від 10.02.2015 р. N 4315/7/99-99-22-07-03-17

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 10.02.2015 р. N 4315/7/99-99-22-07-03-17

Про вжиття заходів

Законом України від 28 грудня 2014 року N 71-VIII “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи” (далі – Закон N 71) внесено зміни до Податкового кодексу України (далі – Кодекс) і, зокрема, Закону України від 06 липня 1995 року N 265/95-ВР “Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг” (далі – Закон N 265).

Метою змін до Кодексу та Закону N 265 є вдосконалення механізму їх застосування та запобігання можливим порушенням з боку суб'єктів господарювання, які здійснюють готівкові розрахунки за товари (послуги).

Основною зміною є те, що відповідно до пункту 296.10 Кодексу платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО).

У всіх інших випадках платники єдиного податку фізичні особи-

підприємці другої і третьої груп зобов'язані застосовувати РРО.

Вказані зміни стосуються конкретно визначеного способу діяльності, а не окремих форм ведення господарської діяльності та системи оподаткування. Зокрема, зазначені фізичні особи-підприємці, що є платниками єдиного податку, мають можливість проводити розрахунки без застосування РРО, а інші суб'єкти господарювання керуватимуться нормою щодо зобов'язання видавати особі, яка отримує товар (послугу), розрахунковий документ встановленої форми. При цьому зазначені зміни, відповідно до Прикінцевих положень Закону N 71, вступають у силу:

для платників єдиного податку третьої групи – з 1 липня 2015 року;

для платників єдиного податку другої групи – з 1 січня 2016 року.

Водночас змінами до Перехідних положень Кодексу (пункт 28) встановлено, що платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп, крім визначених у пункті 296.10 Кодексу, які з 1 січня 2015 року до 30 червня 2015 року включно почали застосовувати у власній господарській діяльності зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО, з дати початку застосування РРО до 1 січня 2017 року звільняються від проведення відповідно до норм цього Кодексу перевірок з питань дотримання порядку застосування РРО.

Абзац перший статті 3 Закону N 265 викладено у такій редакції: “суб'єкти господарювання, які здійснюють операції в готівковій та/або безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу, зобов'язані:” і далі по тексту.

Зазначені зміни до Закону, запропоновані Національним банком України, пов'язані з поширенням застосування програмно-технічних комплексів самообслуговування (далі – ПТКС) (у тому числі не тільки для переказу готівкових коштів, а також і для оплати товарів, послуг) та забезпеченням контролю за готівковим обігом.

Тобто з 01.01.2015 р. суб'єкти господарювання, які використовують ПТКС при розрахунках за реалізовані товари (надані послуги) повинні видавати покупцеві розрахунковий документ встановленої форми (фіскальний чек).

Пунктом 2 статті 3 Закону N 265 передбачено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або безготівковій формі, зобов'язані видавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми на повну суму проведеної операції.

Одночасно із Закону N 265 виключено пункт 13 статті 9 щодо звільнення від застосування РРО та РК при продажу товарів у системах електронної торгівлі (комерції), тобто мережі Інтернет.

Клікніть для перегляду/Згорання

Тобто, суб'єкти господарювання при продажі товарів у мережі Інтернет, у тому числі фізичні особи-підприємці платники єдиного податку 2 та 3 груп (починаючи із визначеного Кодексом для кожної групи терміну), повинні застосовувати РРО та видавати покупцю розрахунковий документ встановленої форми.

Такі зміни викликані значним поширенням продажу товарів (послуг), замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, необхідністю захисту прав споживачів у разі отримання недоброякісного товару (послуги) і

створення можливості звернення до судових органів для захисту прав та унеможливленням обігу контрафактних та контрабандних товарів.

Пункт 9 статті 3 Закону N 265 викладено у такій редакції: “щоденно друкувати на реєстраторах розрахункових операцій (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій і забезпечувати їх зберігання в книгах обліку розрахункових операцій”.

Слова “у разі здійснення розрахункових операцій” додано для уникнення неоднозначного трактування норми щодо друкування “z-звітів” (фіскальних звітних чеків) у випадку, коли у конкретний день розрахункові операції через РРО не проводились.

До пункту 1 статті 9 Закону N 265 внесено зміни щодо обов’язкового застосування РРО та РК при наданні послуг підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку.

У зв’язку з викладеним розширюється сфера застосування РРО підприємствами, які надають послуги (перукарні, салони краси, спортивні клуби, хімчистки, сервісні центри з ремонту побутової техніки тощо), що також сприятиме захисту прав споживачів у разі отримання недоброякісних послуг і створить можливість звернення до судових органів для захисту прав, унеможливить обіг контрафактних і контрабандних товарів та забезпечить належний контроль обігу готівки.

Таким чином, підприємства сфери послуг при проведенні розрахунків мають застосовувати РРО на загальних підставах.

Пункт 2 статті 9 Закону N 265 викладено у такій редакції: “при

виконанні усіх банківських послуг, крім операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, та операцій комерційних агентів банків з приймання готівки для подальшого її переказу”.

Отже, РРО мають застосовуватись при здійсненні операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, а також операцій комерційних агентів банків з приймання готівки для подальшого її переказу, в тому числі із застосуванням ПТКС (з обов'язковим дотриманням вимог статті 3 цього Закону).

Тобто з 01.01.2015 р. при використанні суб'єктами господарювання ПТКС повинні забезпечити видачу покупцеві розрахункового документу встановленої форми (фіскального чеку).

Пункт 8 розділу II “Прикінцеві положення” Закону N 265 доповнено абзацами другим та третім:

“З 1 січня 2015 року дозволяється первинна реєстрація лише реєстраторів розрахункових операцій, які створюють контрольну стрічку в електронній формі, та електронних таксометрів, автоматів з продажу товарів (послуг), реєстраторів розрахункових операцій з купівлі-продажу іноземної валюти.

Дозволяється до 1 січня 2016 року використання електронних контрольньо-касових апаратів, введених в експлуатацію до 1 січня 2015 року, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді та подають до органів доходів і зборів по дротових або бездротових каналах зв'язку тільки інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних у готівковій та/або в безготівковій формі, яка міститься в їх фіскальній пам'яті, і при цьому не подають електронних копій розрахункових документів”.

Таким чином, користувачам зареєстрованих та введених в експлуатацію до 01.01.2015 р. електронних контрольньо-касових апаратів, що подають до фіскальних органів тільки інформацію про обсяг розрахункових операцій (X-звіти), встановлено перехідний період тривалістю 1 рік для доопрацювання або

заміни існуючої касової техніки на таку, яка забезпечує подання по електронних каналах зв'язку електронних копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків.

Пункт 9 Закону N 265 викладено у такій редакції: “Тимчасово до 1 липня 2015 року суб'єкти господарювання звільняються від санкцій за порушення вимог цього Закону при наданні послуг у разі проведення розрахунків у касах з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку; при виконанні операцій з купівлі-продажу іноземної валюти у разі, якщо ці операції виконуються у касах уповноважених банків з оформленням розрахункових документів відповідно до нормативних актів Національного банку України, та операцій комерційних агентів банків з приймання готівки для подальшого її переказу; при продажу товарів у системах електронної торгівлі (комерції)”.

Отже, вказані суб'єкти господарювання, які з 01.01.2015 року мають застосовувати РРО, звільняються від санкцій за порушення вимог цього Закону на півроку, що дає їм змогу зареєструвати, ввести в експлуатацію відповідні РРО для виконання вимог чинного законодавства.

Також пунктом 3 Прикінцевих положень Закону N 71 встановлено, що у 2015 та 2016 роках перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб – підприємців з обсягом доходу до 20 мільйонів гривень за попередній календарний рік контролюючими органами здійснюються виключно з дозволу Кабінету Міністрів України, за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки, згідно з рішенням суду або вимогами Кримінального процесуального кодексу України.

Зазначене обмеження не поширюється з 1 січня 2015 року на перевірки суб'єктів господарювання, що ввозять на митну територію України та/або виробляють та/або реалізують підакцизні товари, на перевірки дотримання норм законодавства з питань наявності ліцензій, повноти нарахування та сплати

податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску, відшкодування податку на додану вартість.

Враховуючи викладене та вимоги пункту 80.2 статті 80 Кодексу, фактичні перевірки можуть проводитись за наявності підстав, передбачених Кодексом, та у разі, якщо суб'єкт господарювання:

здійснює реалізацію підакцизних товарів;

займається видами господарської діяльності, які підлягають ліцензуванню, а також при проведенні перевірок суб'єктів господарювання – фізичних осіб – підприємців з питань повноти нарахування та сплати податку на доходи фізичних осіб.

З метою доведення вказаної інформації до платників податків зобов'язуємо:

здійснити відповідні публікації у друкованих та електронних засобах масової інформації;

оприлюднити інформацію на веб-порталах головних управлінь ДФС, зокрема у вигляді рухомого рядка;

провести відповідні заходи щодо інформування користувачів РРО та ЦСО у головних управліннях та підпорядкованих державних податкових інспекціях;

провести зустрічі, круглі столи та семінари із платниками податків – користувачами РРО із залученням представників центрів сервісного обслуговування РРО.

Голова	І. О. Білоус
---------------	---------------------

Елемент податкової реформи: обов'язок застосовувати РРО підприємствами, що надають послуги

Законом «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року №71-VIII внесено зміни до ст.9 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 6 липня 1995 року N 265/95-ВР, зокрема, – пункт 1 викладено в редакції, котрий не передбачає звільнення від застосування РРО для юридичних осіб, що надають послуги:

Редакція, чинна до 01.01.2015р.	Редакція, чинна з 01.01.2015р.
--	---

Стаття 9. Реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються: 1) при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва **та наданні послуг підприємствами, установами і організаціями** усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій **з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою** (за наявності) у встановленому порядку; { Пункт 1 статті 9 в редакції Закону N 2746-III (2746-14) від 04.10.2001; із змінами, внесеними згідно із Законом N 1206-VII (1206-18) від 15.04.2014 }

Стаття 9. Реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються:1) при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку;

Відповідальність за недотримання вимоги застосування РРО настає з 01.07.2015р., – згідно п. 9 розділу II “Прикінцеві положення” (за редакцією, чинною з 01.01.2015р. згідно Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від

28 грудня 2014 року №71-VIII).

Компанія «Вікторія»

Черговий вдалий захист інтересів клієнта в касаційній інстанції

Вищий адміністративний суд України підтримав рішення судів першої та апеляційної інстанції в справі за позовом про визнання протиправними податкових повідомлень-рішень фіскального органу*. Визнано неправомірними рішення ДПІ про застосування штрафних санкцій на суму понад 445 тис. грн.

Зокрема, фахівцями Департаменту юридичних та корпоративних послуг Компанії «Вікторія» оскаржено податкові повідомлення-рішення, за якими:

– застосовані штрафні санкції внаслідок ніби-то порушення клієнтом п.9 ст.3 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» №265/95-ВР від 06.07.1995р. (далі – Закону).

Податковий орган, оцінюючи таке порушення, як не роздрукування щоденних звітів РРО (що насправді мало місце), застосував штрафні санкції в розмірі 340 грн. за кожен факт нероздрукування.

Мотивування: згідно з пунктом 4 статті 17 цього Закону у разі невиконання щоденного друку фіскального звітного

чека або його незберігання в книзі обліку розрахункових операцій за рішенням відповідних органів державної податкової служби України до суб'єктів підприємницької діяльності застосовується фінансова санкція у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

В той же час, за вчинення порушень, про які йдеться у пункті 4 статті 17 Закону № 265/95-ВР, орган державної податкової служби України може застосувати лише одну фінансову санкцію у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян незалежно від кількості випадків невиконання щоденного друку фіскального звітного чека та/або його незберігання в книзі обліку розрахункових операцій, виявлених під час перевірки суб'єкта підприємницької діяльності, який здійснює розрахункові операції за товари (послуги), про що висловив правову позицію Верховний Суд України у справі № 21-89а13, постанову в якій ухвалено 16 квітня 2013 року.

Роман Задорожній – керуючий партнер, генеральний директор Компанії “Вікторія”

– донараховано податок на додану вартість та застосовано штрафну санкцію за ніби-то порушення п.44.1 ст.44, п.198.6 ст. 198 Податкового кодексу України №2755-VI від 02.12.2010р.

Податковий орган оцінюючи таке порушення, як включення до податкового кредиту сум ПДВ – не підтверджених належно складеними податковими накладними (що дійсно мало місце, – в податкових накладних не було вказано обов’язкових кодів за УКТ ЗЕД).

Проте, як вірно дійшов висновку суд, недоліки у заповненні податкових накладних, встановлені в результаті перевірки податковим органом, не роблять накладні недійсними, не свідчать про їх неналежність та недопустимість у якості доказів. Аналогічної позиції дотримується Верховний суд України у постанові від 06.12.2005року №21-105.

У разі, якщо у Вас виникла потреба в оскарженні дій (бездіяльності) чи рішень контролюючих органів (їх посадових осіб) – фахівці Компанії «Вікторія» нададуть кваліфіковану допомогу та необхідний супровід. Контактна інформація:

тел.: 095-595-7777, office@vg.ua

*Постійне посилання на рішення по справі

Департамент юридичних та

корпоративних послуг

Компанії «Вікторія»

Код УКТ ЗЕД, щоденні Z-звіти

та судова практика

10 червня 2014р. Вінницький апеляційний суд в справі № 824/174/14-а підтвердив законність рішення Чернівецького окружного адміністративного суду від 11 березня 2014 року, прийнятого на користь платника податків. Супровід справи в першій та апеляційній інстанції здійснювали фахівці Компанії «Вікторія».

Таким чином, апеляційною інстанцією підтверджено позицію позивача-платника податків, що:

1) відповідно до положень пункту 4 статті 17 Закону № 265/95-ВР фінансова санкція у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян застосовується незалежно від кількості виявлених під час перевірки нероздрукованих та незбережених фіскальних звітних чеків;

2) відсутність окремих реквізитів в податковій накладній (зокрема кодів УКТ ЗЕД) не можна вважати підставою для неврахування податку на додану вартість при формування податкового кредиту з ПДВ.

Аналогічна правова позиція викладена відповідно в:

1) Постанові ВСУ від 16.04.2013р.;

2) Постанові ВАСУ від 21.06.2012 року у справі № К-20630/10.

Загальна сума скасованих претензій податкового органу – понад 445 тис. грн.

Департамент юридичних та корпоративних послуг

Компанія «Вікторія»